

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe a-tiun.

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Căjan, Ploesti.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La „steagul auriu“.

Paris, 21 Martie n.

În speranța, că se vor găsi alții mai competenți de a răspunde celor 3 articoli »la steagul auriu« ai dlui V. C. O., îmi permit a-l contrazice într-o singură chestie cu totul teoretică și de principiu, însă de o însemnătate vitală în realizarea idealelor românești.

Cele trei culori, cari stau în fruntea aspirațiilor noastre ar însemna lupta (roșu), bunăstare economică (auru) și instrucția (albastru). Aceasta e împărțirea dlui V. C. O., și pentru dînsul roșul e la înălțimea frumuseții și a splendoarei, ear' albastrul nelăsând de dorit, acum e timpul de a ne ocupa înainte de toate de chestiile economice, de ridicarea și întărirea noastră economică și toate celelalte se vor realiza.

Aceasta e o idee destul de răspândită, prea răspândită la noi, și voi arăta, că ea este principala cauză a zisei și regretabilei »indiferențe«, care a cuprins pe mulți din bărbații noștri la spriginirea și cooperarea energetică, desinteresată în toate chestiile de interes național.

Chestiunile economice joacă dela marea revoluție încoace un rol foarte însemnat în viața națiunilor, așa de mare, că mulți economiști, orbiți mai ales de progresul mașinilor, au considerat economia politică ca o știință menită a ferici un popor, a-i realiza aspirațiunile.

Practica a dat rezultate așa de rele, de azi numai socialiștii cei mai utopiști și anarhiștii mai tîn la acest principiu, — și economia politică e repusă la locul ei cuvenit, se se ocupe numai de partea cu totul materială a vieții și se îndrepte diferențe și aspirațiuni de acest ordin în siml unei societăți.

Bunăstarea unui popor e rezultatul libertății politice, a moralității și a instrucțiunii; factori de forță egală. (Dacă condițiunile geografice nu sînt cu totul defavorabile).

Libertatea e un factor neglijabil, dar' numai atunci, când renunți de a o căștiga.

»Până-când un guvern vede cu ochi răi și atacă mereu instituțiunile economice ale unui popor și nu întrevine la ridicarea lui, înflorire economică nu poate exista. (Girard: Principes d'économie politique).

Armenii, Șvabii din Bănanii, Jidanii din toată lumea, renunță, nici nu încearcă să se ridice ca naționalitate politică, ci fiind prietenii ori-cărui guvern, sînt și spriginii. Ei pot să înflorească economic și nu-i genează, că dispar ca rassă, putezi de bogăți, sau că ridică monumente, ca și comercianții din Elisabetopol, cu inscripția: »Spre amintire că au trăit aci Armenii«.

La baza vieții noastre, care se formează acum, sînt trei petri de granit, pe care se va ridica zidirea viitorului nostru.

E libertatea, moralitatea, instrucțiunea.

Pe acest fundament se vor desvolta toate formele vieții noastre; încât tot ce avem până acum, viață socială, economică, literară, artistică etc., — toate sînt pe un fundament nesigur, căci lipsește la basă piatra libertății, a dignității omenești, care permite intervențiunea binefăcătoare.

Mai lipsește și baza destul de vie a puținului ce-l avem, — căci curenții cari se năvălesc spre fundamentul încă neferminat sînt de o forță mare, și se ne ferim a înmulți acești curenți stricăcioși, ceea-ce s'ar pute ușor întempla prin economisare, — care e soră cu materializarea opiniei publice românești.

Vieța economică e deci o parte din zidire, care trebuie mult îngrijită, bine echilibrată și desvoltată în spiritul ca să nu zdruncine fundamentul moral și intelectual, — din contră să-l spriginească cât se poate de desinteresat și puternic. Cunoaștem binefacerea imensă

a băncilor, — dar' cunoaștem tot așa de bine caracterul cosmopolit și internațional al capitalului, — de care pe lângă toată bunăvoința nici o întreprindere nu se poate lăpăda.

Salutăm deci pe specialiști, ca dl V. C. O., cari de exemplu în viața economică fac act de frumos naționalism prin sfaturile lor, — însă se nu lăsăm a fi degradată aspirațiunea de națiune a unui popor la o chestie de economie politică, cu legile căreia se pot rezolvi diferențe de clase, în interiorul unui popor, nu însă un complex de drepturi de existență națională, — cari sînt de un fel mai sfânt și mai ideal.

Să ne ferim deci de materializarea întregii noastre mișcări naționale, căci roșul tricolorului, — care mie îmi pare până acum destul de palid, — ar pute îngălbeni în interesele materiale, de care caracterul egoist nu se prea poate desliși.

În steagul adevărat se luăm noi de »auru« »moralitatea«, — căci bunăstarea e numai armonia celor trei culori. Este un efect binefăcător și ea, nu însă o cauză care ne-ar asigura o soluție mai repede a chestiunii naționale.

Moralitate, — această moralitate altruistă, creștină, care numai splendoare va da celorlalte culori, — această moralitate de desinteresare, care a preocupat pe toți cari au luptat și au isbutit în chestiuni ca a noastre, — aceasta se fie auriul tricolorului nostru.

Celui, în sutele de ani de când sînt, în plină luptă au fost numai spriginii de poziția economică. Dar' tăria caracterului, tăria de a nu tresări din drumul dreptății nici-odată, sub nici o împrejurare critică, — principiul conștiinței împăcate și lupta pentru un ideal le-a dato.

Cel puțin așa explică istoricii boemi reușita lor, — și cred că ei se cunosc mai bine în trecutul lor.

Italianii stau economicște mai rău decăt înaintea uniunii și formarea regalului.

Finlandezii, — cel mai cult și mai bogat popor din Rusia, — și-au pierdut autonomia acum 7—8 săptămâni.

La noi ne plângem de indiferentism pentru lucrurile românești, — și schimbarea e foarte mare între azi și acum 20 de ani, — (așa zic bătrânii). În ori-ce cas frigurile materialiste cari au pus în iritație lumea din apus și-au găsit victime și între noi.

Sociologii constată aci o reacțiune care ar trebui imitată cît de repede la noi prin convingerea dependenței și legăturii între oameni (mai ales fiii aceluiași popor). Să ne convingem de forța cooperățiunii, care pornește nu din interes economic, ci simplu în vederea fericii urmașilor, cari fără de libertate se vor prăpădi.

În felul acesta, a da o importanță exagerată situației economice numai rău ne-ar pute face. Să cuvine dar' să spriginim tot ce e românesc, — dar' tot, nu numai întreprinderile, cari promet la sfîrșitul cuartalului cupoane de tăiat.

Ca. B.

Sibiu, 27 Martie n.

Din Austria. »Kreuzzeitung« scrie, că reichsrath-ul austriac nu va fi convocat înainte de toamnă, pentru-că guvernul din Austria ține la planul de a lega pactul cu Ungaria pe baza §-lui 14 din constituție. La toamnă însă va trebui să fie convocat, pentru-că se alegă membrii în delegațiuni. Delegațiunile vor fi anul acesta de o extremă importanță, fiindcă ministrul comun de război va cere înmulțirea bugetului sau cu vre-o douăzeci și cinci de milioane.

Un bagatel, în ajunul — desarmării.

Portretul lui Doda. Comunitatea de avere din Caransebeș și-a ținut adunarea generală de primăvară Mercuri, în 22 Martie n., sub presiul dlui

Ilie Curescu. La propunerea președintelui, adunarea generală a luat hotărîrea, și a îndrumat comitetul să iee dispozițiile necesare ca sala cea mare a comunității de avere să fie împodobită cu portretul, în mărime naturală, a neuitatului general Traian Doda, întemeietorul comunității de avere și primul ei president.

Hotărîrea luată face onoare comunității de avere din Caransebeș.

Independența teritoriului vamal. Săcuiul Ugron Gábor, ales ieri, Duminică, deputat dietal în cercul Șimleului, are planuri mari pentru viitor. Plănuște legarea unei alianțe între deputații de diferite nuanțe politice din dieta maghiară, în favoarea independenței vamale pe seama Ungariei. În modul acesta Ugron crede, că majoritatea zdrobitoare a dietei maghiare se va obliga a lua poziție declarată în favoarea independenței vamale, atunci când se va cere consensimentul parlamentului, — conservându-și în celelalte fiecare deputat convingerile sale politice de pînă acum.

Nu-i glumă. Nici nu a intrat Săcuiul în dietă și a și ridicat pumnul asupra Austriei. Numai se nu-și zdrobească — pumnul.

Altă cursă. »Alkolmány« are știre, că în sinul guvernului s'a luat hotărîrea, ca ajutoarele de stat, acordate preoților gr-or. și gr-cat. să nu se plătească decăt pe baza unei cuitanțe contrasignate de către protopretorul cercului în care locuiește preotul respectiv. Nimicla foarte crede, că dispoziția aceasta »turcească« a rămas încă de pe vremea lui Bánffy și atrage asupra monștruosității ei atențiunea guvernului și a superiorității bisericeilor interesate.

Credem, că șefii bisericilor interesate își vor ști face datoria, amăr la umăr, în cas că știrea se adevărește.

La locul prim publicăm azi un articol ce ne vine dela un distins tîner de ai noștri din Paris. Autorul face observații foarte potrivite la frumoasa serie »Pentru steagul auriu« a colaboratorului nostru economic. În fond acest bine întemeiat articol, nu e o combatere, ci o completare a ideilor expuse în cei trei articoli economici. Și publicăm cu atât mai cu drag observațiile făcute de tînerul nostru scriitor, cu cât ele sînt în principiu și ale noastre. În chestia economiei naționale trebuie să fim cu grijă: nici prea-prea, nici foarte-foarte. Una se o facem, cealaltă se nu o neglijăm. Să îngrijim de chestiunile materiale, dar' se nu ne materialism înșine, și mai pe sus se nu materialism chestiunea națională, a cărei idealitate sfîntă trebuie să troneze peste toate.

Sângele apă nu se face.

Cu aceste cuvinte și-a sfîrșit Excelența Sa noul Metropolit al bisericii gr-or. Ioan Meșianu, discursul ținut către reprezentanții bisericii gr-cat, cu ocaziunea instalării Sale.

Și e mult zis prin aceste cuvinte. Dacă fiecare dintre noi, cu ori-ce ocaziune și în ori-ce timp ar fi condus de înțeleșul acestor cuvinte, atunci de sigur că nu ne-am mai pute plînge cum astăzi, cu durere constatăm, ne plîngem, despre relele porniri venite dela frații de un sânge din cauza confesionalismului.

Căci dacă urmărim cu atențiune toate câte s'au făcut de un timp încoace aproape pe fiecare teren, vedem că confesionalismul e fost cauza multor neînțelegeri și neplăceri între noi Români.

Atât de mult s'a infiltrat acest rău în inima multora dintre noi, încât e destul ca se se svonească din o parte sau alta, că s'a pus la cale vre-o întreprindere, sau vre-o lucrare pentru oare-care scop filantropic, ca unii sau alții să respingă dela sine ori-ce lucrare comună.

Și aceasta e foarte trist.

De ce oare această ură între noi, dacă supuși sîntem de soarte ca în măsură egală să îndurăm nedreptățile ce ni-se fac din partea dușmanilor noștri, dacă aceleși obiceiuri, aceleși datine, aceeși credință etc. avem și unii și alții?

În ziua de astăzi avem deja mulți printre noi, cari umblă, putem zice în ruptul capului, ca să sădăască ură între bisericile noastre surori.

Ear' dacă aceasta așa va urma și pe viitor, ne vom trezi, că azi puțin, mâine și mai puțin interes va arăta poporul nostru chiar față de biserica proprie.

Pentru căte neînțelegeri, cari putem zice au fost foarte neînsemnate, nu au trecut unii sau alții la biserica soră. Ba au obvenit chiar casuri, că trecînd odată, nu au stat mult, și earși s'au întors la biserica lor.

Se vede deci destul de lămurit și numai din un cas sau altul, că poporul, în urma

desbinărilor ce le fac unii vînători de suflete, o iau trecerea aceasta ca pe un lucru simplu.

Să lucreze fiecare pentru biserica sa, și dacă toamă nu poate sau nu voește ca să ajutore și pe cea a fratelui seu, atunci barem se nu seducă și pe alții dela aceasta.

Căci avem bărbați, cari fără considerare la confesionalism, jertfese mult-pușinul cu dragă inimă și pentru o biserică și pentru alta.

Ar fi încă foarte multe de zis în chestia aceasta, încheiu însă tot cu cuvintele citate din discursul Exc. Sale Metropolitului Ioan Meșianu, că: »dîn zi în zi tot mai mult sîntem avisați unii la alții« și că cu toții sîntem fiii unii și aceleiași popor, cu una și aceeași limbă, una și aceeași cultură, unele și aceleiași scopuri naționale-culturale, deopotrivă devotați aceleiași națiuni.

»Revista Orăștiei«.

Săcuiul Macchiavelli.

Publicînd odată întregă traducerea faimoasei broșuri »dămfyste, vom trebui să ne ocupăm îndeosebi cu singuraticile tapte și adevăruri crude, ce rezultă din ea.

Acum ne mărginim a atrage atențiunea cetitorilor la câte un fapt mai marcant, spre a-și face comentariile de lipsă.

Din partea ce publicăm azi relevăm începutul capitoului III (v. pag. 2.)

Ni-se descopere acolo din partea autorului, și ni-se confirmă, un fapt pe care de mult îl bănuiam unii, și îl știam alții.

În aceste șire — și mai ales printre șire — ni-se spune că Bánffy a venit la putere cu anumite condițiuni, cu anumite obligațiuni și însărcinări, tocmai în privința chestiunii naționalităților.

Era credință printre mulți de ai noștri, și s'a exprimat în public această credință, că lui Bánffy i-s'a dat din locul mai înalt îndrumarea strictă, ca să împace naționalitățile!

Se confirmă acum acest fapt, care se știe ce nădejdi deșleptase între unii — puțin de tot — din ai noștri. Se știe cum, pornind de aci s'au făcut apeluri publice, într-o broșură, la adresa dlui Bánffy, ca să facă numai o lege electorală europeană — și va vedea cum Românii vor fi împăcați, și nici un agitator nu va mai culeza se-și ridice capul...

Nu reflectăm acum la finula acestor foarte ieftini »naționalisti« ai noștri. Se cunosc îndestul.

Constatăm însă faptul confirmat de broșura aceasta: Bánffy a avut îndrumare mai înaltă ca să împace naționalitățile.

Cu această îndrumare, sub această condiție, a venit el la cărma guvernului.

Se știe acum bine cum a împlinit el însărcinarea ce a primit.

El a dejucat însărcinarea primită, și a înșelat pur și simplu pe cel-ce i-a dat însărcinarea mai înaltă. Broșura din vorbă ilustrează detaliat această mare înșelătorie.

Ministru de interne — de unde ar fi putut aplica asupra naționalităților metoda lui pașalicesc — n'a putut fi Bánffy.

Se vede că locurile mai înalte au fost informate despre înclinațiunile insincinerale ale fostului fișpan de Bistrița. De aceea nu i-s'a dat portofoliul internelor.

Violeana vulpe și-a știut însă ajula, prin fraudă, ca să pună totuși mîna pe trîncle chestiunii naționalităților: a înființat secția, faimoasa secție, de lângă presiul ministerului.

Broșura spune, în treacăt, că aceasta s'ar fi făcut, »cu aprobarea Maieștăfiei Sale«. Noi însă avem motive a ne îndoi de adevărul acestei aserțiuni aruncate foarte ușurel. Chiar dacă Bánffy a avut aprobarea formală a hotărîrii luate în consiliul de miniștri, el n'a putut să o capete, decăt printr-o falsă informare a coroanei, printr-o seducere.

Eată o constatare prețioasă, ce rezultă clar din acea parte a broșurei! Se dovedește din partea cea mai competentă, că Bánffy a procedat și față de Monarchul nostru ca un Macchiavelli, întocmai cum a procedat și față de alt Monarch...

Nota aceasta de violențe, de vulpism macchiavellie, a fost caracteristică lui cea mai pregnantă — o spun chiar Ungurii — și această notă n'a depus-o el nici când avea a face ca capete interonate.

A fost mare vulpe Săcuiul!

Politica baronului Bánffy în chestia naționalităților.

(Urmare).

Ministrul de externe, contele Kálnoky, nu numai că n'a considerat de periculoasă mișcarea iredentistă română, care începuse să iee un caracter interonational, ci a privit-o drept un mijloc favorabil, pe care eventual îl poate exploata cu succes frumos, ca nu cumva arborii guvernului liberal maghiar să crească până în cer.

Opinia publică a observat că unul din principalele cuiburi ale iredentismului e în București. A cerut în mod categoric ca ministrul de externe al monarhiei noastre să protesteze în contra agitațiilor din București. Guvernul maghiar de atunci, așa zisul mare ministru al lui Wekerle, a cedat presiunii opiniei publice maghiare și a rugat pe Kálnoky să intervie cu energie.

Dacă vre-odată mîna scrutătoare a istoriografului va pute să aducă în publicitate documentele acelor schimburi de idei, care cu această ocazie s'au purtat între contele Kálnoky și guvernul maghiar, toți vor fi uimiți ce om puternic a fost contele Kálnoky și ce biurocrat mînit a fost președintele consiliului de miniștri maghiar, îndată-ce a fost vorba ca punctele de vedere ale statului național maghiar să se afirme în relațiunile și referințele internaționale ale monarhiei noastre.

Trebuie însă să se recunoască că guvernului Wekerle nu i'a plăcut de loc situația de »dilatorisch und ausweichend behandelt zu werden«, ce a afirmat Kálnoky față de el. A decis deci ca să aducă pe Kálnoky în poziție penibilă în sinul delegațiunilor. Albert Berzevitzky l'a interpellat în sedința din Septemvrie 1894 a delegației. Fondul interpelării l-au constituit sumele trimise din București în Ungaria pentru alimentarea mișcărilor iredentiste dacoromâne. Kálnoky însă a fost în clar cu rolul seu. A declarat limpede și categoric, că dînsul a intervenit pe lângă guvernul român în chestiunea întrebărei ce i-s'a adresat, și guvernul român nici n'a tănuat că din bugetul ministerului instrucțiunii române vin anual 150.000 lei în Ungaria, dar' din această sumă, după încredințarea categorică și leală a guvernului român, nu se dă nici o para chioară (árva fillér) pentru scopuri politice, ci până la ultimul ban numai pentru ajutorarea acelor biserici și școli române din Ungaria, care nu s'ar pute sustine fără acest ajutor al guvernului român.

Delegațiunea, guvernul maghiar și presa maghiară s'au mulțumit pe deplin cu această declarație a contelui Kálnoky, deși §. 75, articolul XXX. al legii din 1883, interzice în modul cel mai riguros școalelor și bisericilor din patrie ca să primească ori-și-ce fel de ajutor dela state și guverne străine.

Poate să existe o probă mai strălucită decăt acest fapt, că în aceste timpuri acela cari ar fi avut datoria să vegheze asupra intereselor statului maghiar, în fond n'au avut nici idee de natura și importanța politică a chestiunii naționalităților?

Opinia publică îngrozită a cerut măsuri excepționale, zorind trimiterea unui comisar regal prin părțile ardelenene. Ministrul de interne de atunci, ca se-și căștige orientare personală, a decis să facă un turneu prin Transilvania, în vara anului 1894. Scopul i'a fost, cu ocazia acestui turneu, ca să se pună în raport cu personajile conducătoare mai moderate și cu judecăt mai rece ale Românilor, spre a culege informații. Acest voiaj n'a avut alt rezultat, decăt că zărele române au avut ocazia să se laude sus și tare că partidul național român, solidar în mod indisolubil, a tratat cu refus pe guvernul maghiar,

nevoind să stea nici măcar de vorbă cu ministrul lui de interne.

Nici-odată opinia publică din străinătate n'a fost dispusă în direcție mai ostilă în contra națiunii maghiare, ca în acest timp. La conferința interparlamentară de pace reprezentanții românilor au isbutit ca aproape fără nici o opunere să pună la ordine zilei, cu ocazia conferinței viitoare, cauza agitatorilor români transilvăneni. Agitatorii români abia un pas au fost departe de la realizarea idealului lor, ca așa numita «chestiune transilvănească» să se pună în discuție la o chestiune internațională în acest corp, care are o atât de mare importanță morală.

Prin cele mai distinse cercuri politice europene s'a început deja să se vorbească despre această chestiune de pură politică internă, cum s'a vorbit cu două decenii înainte despre afacerea creștinilor din Turcia. Pretinsele atrocități maghiare, comise în contra naționalităților, au început să devie o temă permanentă și plăcută a presei franceze și italiene, ba și a presei germane și engleze.

Parlamentul maghiar a fost votat guvernului maghiar cu mare culașă 50.000 florini pentru înființarea unui serviciu de informații spre a contrabalansa agitațiile naționalităților. Această sumă de 50.000 florini a și fost cheltuită, dar serviciul a lăsat prea puține urme și prea puțin efect în presa europeană.

Atunci s'a constituit partidul popular, care a voit să se facă plăcut prin alure feodal-clericale și federaliste față de cercurile reacționare și federaliste din Viena; ear' aici acasă, ca să câștige masele, a început să cocheteze și să trateze cu naționalitățile. Bogdan-Duică, unul din colaboratorii «Tribunei» a stat zile întregi, pe la finele anului 1894, în Budapesta, ca să stabilească cu conducătorii partidului popular condițiile viitoarei relații amicale. Dacă alianța nu s'a realizat, cauza e aceea veche neîncetare de a purtat-o și o poartă în permanență preoțimea greco-orientală față de tendințele politice ultramontane și față de clerul catolic.

Aceasta a fost situația pe la finele anului 1894, înainte de a lua Bánffy puterea, în chestiunea naționalităților. Deoparte o acțiune conștientă pe toate liniile și solidaritatea cea mai puternică. De altă parte: necunoștința completă a situației, nici un plan, apăsări nesigure și o disprețuire îngâmfață a îngrijitorilor simptome sau un terorism fără câpătău.

Biserica, școala, presa, cu un cuvânt toți factorii vieții publice a românilor cuprinsi în marea acțiune și conduși cu mână de fer de agenții centrali și din provincia ai comitetului național.

Societatea României, chemată la luptă în contra națiunii maghiare, opinia publică din străinătate informată în mod dușmănos, și aici acasă un partid în formațiune, care a fost gata a-și întinde mână naționalităților și reacționarilor austriaci în schimbul spriginului acestora pentru ideile clericeale, ca prin distrugerea unității statului maghiar și a dualismului, să reconstituie monarhia pe baze federative.

III.

Bánffy trânteste pe Kálnoky.

Desider Bánffy a luat conducerea guvernului în 14 Ianuarie 1895 și încă sub presiunea silnică a împrejurărilor, probabil în condiții și pe lângă obligații mai nefavorabile decum ar fi dorit totemai în interesul politicii de naționalități până acum atât de neglijată și atât de fără câpătău condusă.

N'a putut să fie ministru de interne pentru motive, cari n'au loc aici (!).

A fost nevoit să lase din mâinile sale toate ramurile guvernării interne și a se mulțumi cu portofoliul președintelui consiliului, care n'are o directă sferă de activitate administrativă și care afară de conducerea politicii generale și de rezolvirea unor formalități, n'are un cerc de activitate și a cărui influență și greutate numai atunci se poate simți, când e împreună și cu portofoliul ministrului de interne.

Desider Bánffy însă, îndemnat tot mai de importanța gravă și din punctul de vedere al unității și caracterului național al statului maghiar primordiale, a chestiunii naționalităților, s'a născut a îndrepta astfel defectuositatea situației, ce i-s'a dat, că pe baza celei întâiu decizii a consiliului de ministri cu aprobarea Maiestății Sale (?) a înființat în sinul președinției consiliului de ministri o nouă secție de informații, spre a controla agitațiile naționale din punctul de vedere al politicii generale.

Problema noii secții înființată a fost: să urmărească mișcările naționalităților cu cea mai încordată atenție pe toată linia și să dea ministerelor de resort informații complete și autorizate în fiecare afacere, care sub un raport oarecare a fost în relație cu chestiunea naționalităților, pentru ca principiile politicii de naționalități să aibă o expresie consecventă și uniformă pe toate liniile tuturor administrațiilor de stat.

Această secție a fost condusă de el însuși dela început și până la sfârșit.

N'a fost numai ministru al acestei secțiuni, ci se poate zice șeful ei direct. Toți colaboratorii acestei secțiuni au lucrat aproape sub supravegherea și îndrumarea lui personală. În această secție s'a afirmat politica națională maghiară a lui Bánffy în deplina sa întregime.

Dacă v'odată actele acestei secțiuni vor ajunge în mâinile istoriografului, ca documente istorice ale epocii actuale a vieții politice maghiare, nu-i va fi greu a face din ele un astfel de tablou al politicii naționale, cari va lăsa în modul cel mai convingător, că în realitate Desider Bánffy a fost până aci bărbatul de stat maghiar care a urmat cea mai maghiară și cea mai națională politică.

Desider Bánffy a ocupat scaunul de ministru-președinte cu un program al politicii de naționalități. A știut că chestiunea naționalităților, deși această chestiune e, neîndoișor, numai o pură afacere de politică internă ungară, are relații și legături internaționale, ba, — negăsind o expresie mai potrivită, — și relații monarchice.

Deocamdată, luând în considerare numai chestiunea naționalității române, a văzut limpede, că nu poate fi vorba despre ordine și liniște, care e prima condiție a sănărei situației compromise, până-când chestiunea transilvănească în București nu se va fi scos de pe ordinea de zi a celor mai actuale chestiuni de politică internă.

Prima condiție a fost deci ca să se facă o așa presiune în București prin Viena, ca acolo «chestiunea transilvănească» să se scoată din ordinea de zi a politicii oficiale. Din această cauză a avut trebuință, ca ministrul de externe al monarhiei să-l spriginească cu lealitate și cu putere.

Deja în primele săptămâni ale guvernării sale a avut ocazia să se convingă, că nu se poate aștepta din partea contelui Kálnoky la acest concurs leal și eficace. E destul de cunoscut în opinia publică maghiară, că în curând a izbucnit un conflict între Bánffy și Kálnoky.

Greșeala e numai, că sub impresiunea actului din urmă devenise generală credința, că conflictul dintre dinșii a is-

bucnit din cauza diferențelor în politica bisericească.

Scena marcantă a casului Agliardi a distras atențiunea generală dela motive mai intime și mai reale ale luptei de scurtă durată, dar foarte intensă, care n'a fost altceva decât acel conflict ce a izbucnit între Bánffy și Kálnoky totemai din cauza modului de a vedea al lui Bánffy în politica de naționalități.

Contele Kálnoky și față de Bánffy a voit să precedeze, ca și față cu guvernul Wekerle; adică: direcția politicii externe e treaba mea și guvernul ungar n'are nici un drept a tulbura planurile mele, ci din contră eu am dreptul a face oarecari presiuni blânde asupra guvernului ungar, ca să nu-mi creze greutăți și neplăceri în politica externă prin politica-i internă soviniștă față de Români.

Nu se poate permite sovinișmului maghiar ca prin o politică internă condusă numai din punctul de vedere maghiar, să se facă imposibil ca România să se alieze în mod sincer și fără gânduri ascunse către tripla alianță. Aplicarea sinceră și fără nici un gând ascuns a României către tripla alianță e un interes de primul rang al imperiului, înaintea cărui interese speciale ungurești sunt datoare să se retragă.

Regretatul Horváth Gyula, pe baza impresiilor câștigate în timpul șederii sale în București, în vara anului 1894, a atacat sever în Magyar Hirlap pe Goluchowski, ministrul monarhiei noastre în București, pentru pretinsa-i atitudine nepăsătoare și pentru desconsiderarea absolută a intereselor maghiare în agitațiile din România.

Seriositatea cu care se ocupase Horváth Gyula cu chestiunea naționalității române, i-a dat o importanță și autoritate îndestuitoare, pentru-ca opinia publică maghiară să-și însușească vederile lui. Cu un cuvânt, în opinia publică maghiară și prin cercurile politice se produsese, în urma acestei campanii de presă, un curent ostil destul de puternic în contra lui Goluchowski.

Acest curent a venit perfect de bine la socoteală lui Kálnoky, ca să omoare două muște cu o lovitură. De mai multă vreme fusese nemulțumit de Goluchowski, dar totemai pentru motive opuse celor pentru cari devenise popular în fața opiniei publice maghiare în urma atacurilor lui Horváth Gyula. Adevărul a fost, însă, că Goluchowski a făcut de mai multe ori atent pe Kálnoky, cât de necesar ar fi ca ministrul de externe să intervină mai energic în București, ca până acum. Această concepțiune a lui Goluchowski n'a cadrat de loc cu sistemul lui Kálnoky și totemai de aceea l'a sacrificat bucuriei opiniei publice maghiare.

S'a scăpat de Goluchowski, ba încă îndeplinind un lucru plăcut opiniei publice maghiare, dar și mai plăcut lui însuși, căci i-s'a dat ocazia a întregi legămintele din București cu Dumba, un Român de origine, care deja chiar și în urma acestei calități a fost o personalitate bine văzută prin cercurile bucurănești.

Nu știu sigur și nici nu mă privește ce parte a avut Bánffy, ca după căderea lui Kálnoky, conducerea politicii externe a monarhiei să se încredințeze lui Goluchowski; dar se poate constata și din faptele de notorietate publică, că în București totul s'a schimbat imediat după-ce Goluchowski a luat conducerea politicii externe; — întâiu și întâu Dumba a plecat din București și a venit Aherenthal.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiul, 27 Martie n.

Astra își va ține adunarea generală din estan, probabil în Deva.

Noi doctori români. Ni-se scrie din Viena, că în 23 Martie au fost promovați la gradul de doctor în medicina universală tinerii români Dumitracu A. Popovici din Transilvania și Alexandru Corinna din Macedonia.

DI Ioan Petrovici, profesor la institutul pedagogic din Arad, în 22 Martie a depus cenzura de profesor în Budapesta.

Disolvarea camerei. Prin cercuri parlamentare se vorbește, că după votarea proiectului de lege despre judecătoria curială în chestii electorale și votarea modificării regulamentului de casă, dieta maghiară va fi disolvată, pentru a se pute constitui de nou, în urma unor alegeri libere și neinfluențate de organele guvernului.

Acest syon public e tras la îndoaială de către foaia independentă Egyetértés, dar' nu e desmăntit din parte oficială, și nici din partea presei guvernamentale. Cu toate acestea îl dăm și noi numai ca syon.

Pentru masa studenților români din Brașov institutul de credit și economii «Mielul» din Poiana a donat 20 fl. ear' dl. I. Popescu, funcționar comercial în Brăila 5 lei (2 fl. 37 cr.)

Grănițerul, institut de credit și economii, ca societate pe acțiuni în H. Dobra, și-a început activitatea la 23 Martie st. n. 1899 și face următoarele operațiuni:

- a) primește depuneri spre fructificare, după cari solveste 6% interese.
- b) escomptează cambii cu cavenți;
- c) acordă împrumuturi pe cambii cu acoperire ipototecară pe ipotecă și pe obligațiuni cu cavenți.

În cercul Belinului în locul devenit vacant prin moartea protopresbiterului Iosif Grădinaru, a fost ales deputat la sinodul eparchial aradan adm. prot. Lucian Șepeșan.

Alegerea de preot în Orăștie, s'evirșită ieri, s'a terminat cu frumoasa reușită a candidatului Ioan Moța, actual colaborator la «Telegraful Român». S'au dat pentru dl Moța 120 voturi, ear' pentru contra-candidatul I. Budoiu, preot în Câmpuri-Surdac, s'au dat 38—40 voturi.

Bancă nouă. Mai mulți frunțași din Cubin au făcut pașii de lipsă pentru înființarea unei bănci cu numele «Dunăreana», institut de economii și credit, societate pe acții. Valoarea nominală a unei acții este 100 coroane, din care la subscriere se plătesc 30 coroane. Prospecte se află la Lucian Șepeșan, preot în Cubin (Temes-Kubin). Fiind orașelul Cubin de pe malul Dunărei un centru foarte acomodat pentru un institut de bani nu începea îndoaială, că «Dunăreana» va prospera mai grabnic, decât multe institute de acest fel. Recomandăm capitaliștilor și frunțașilor noștri, ca să spriginească și să grăbească înființarea acestui institut de bani.

Dracul și Bánffy. Zilele trecute ședea «ganeful» pe un scaun în incinta camerei maghiare și-și fuma țigara, ca de obicei. La un moment

dat vine contele Szapáry, — de altcum oaspe foarte rar în dietă, de când Bánffy l'a lăsat fără mandat, — și se pune pe scaun lângă «ganeful» Tisza, cu care începe un discurs lung și interesant. Deodată îi salută pe amândoi un glas cunoscut dîndrît; era Wekerle, al treilea prim-ministru falit. Nu a trecut mult și grupa lor a fost înmulțită cu persoana actualului prim-ministru, Széll.

«Patru miniștri-presidenți! — zise Tisza în glumă, — dacă ar mai fi și Bánffy între noi, am reprezenta istoria maghiară din ultimii 25 de ani».

«Că zeu, bine zici; — îi răspunse Wekerle; — să trimitem după Bánffy!»

«Ba dați-i pace, — întrerupse Széll, — știți că nu e bine să zugrăvești pe dracul pe părețe».

Fără comentariu.

Decorația lui Tisza Kálmán. Deputatul Eötvös Károly istorisește în «Egyetértés» cum a ajuns Coloman Tisza la prima decorație indigenă. «S'a întâmplat în 1880 — zice Eötvös — că regele Carol, pe atunci numai cu titlul de principe, venise la Budapesta și ministrul-președinte, cu știrea preînaltă a M. Sale, i-a făcut vizită. După vizită, adjunctul principelui l'a rugat să meargă direct acasă, căci principele dorește să-i redea imediat visita. Tisza a mers direct acasă, ear' principele peste câteva minute i'a urmat. După conversație despre obiecte importante, la finea vizitei principele a întins lui Tisza un etui în care erau insigniile celui mai înalt grad al ordinului Steaua României. «Mă simt fericit, că pot conferi Excelenței Tale acest ord», se fi zis principele. «Cu omaj și recunoștință mulțumită primesc grațiosul dar al Alteței Tale, deși trebuie să observ, că nici chiar dela M. Sa Domnitorului meu propriu nu am nici o decorație până acum». «Știu că sînt bărbat distinț, cari nu pun nici un preț pe decorații; nici nu potesc s'o porți, dar te rog totuși să o primești dela mine ca suvenir», — i'a răspuns principele.

Ajunșed aceasta la cunoștința baronului Orczy, pe atunci ministru la lătere, a propus îndată M. Sale să decoreze pe Tisza cu crucea mare a ordinului Sfîntului Ștefan. Astfel a ajuns Tisza la prima decorație indigenă, prin mijlocirea Regelui României, — încheie Eötvös enararea întâmplării.

Isprava voinicilor. În Pázmánd ficioarii luând prea mult în gâvâlie din beutura lui Ifig, s'au pus la ceartă cu doi lucrători pacnici, cari vîndînd primăjdia au luat-o la fugă. Voincoșii au alergat după ei și prinzînd pe unul dintre ei l'au ucis în cel mai bestial mod. I-au despicat capul în patru bucăți și i-au tăiat și urechile.

Antisemitismul nu e politică. Revista «Ungarische Wochenschrift» fusese trasă în judecată, pentru-că neavînd cauniune a politisat, ocupându-se cu chestia antisemitismului. Tribunalul din Budapesta a achitat însă pe redactorul revistei, anunțînd că antisemitismul nu e chestie politică, ci socială.

Din silurile maghiarisării. Lista celor siluși a-și lăpădea cinstitul nume strămoșesc s'a mai îmbogățit cu următoarele jertfe: Mihail Florea din Timișoara, împreună cu șese copii minorenii ai săi, și-a schimbat numele în Ferenczi. Petru Șovariu din Curticiu, cu fiii sei Clementina, Ignat, Petru, George, Elena Iulia și Alexandru, s'a premenit în Șovári. Andreiu Varșandan din Curticiu, cu fiii Elena, Iuliu și Lucreția, a luat numele Varșányi.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Révașe din Paris.

— Dedicat Floricai. —

14 Făurur.

Pe hornul țuguit și descoperit din dreptul ferestrei mele, în foale negre, de catifea linsă, fără greș, în fitece dimineată, vine și s'asează o mierlă. Si-căită, sprintenă și nurlife 'n cîngătoare ca o euconită, șade pe usna hornului, cu fața 'ntoarsă spre odăița mea.

Cu aerul ei glumeț se uită 'n jur de ea, nedumerită. Din vreme 'n vreme ca să se afle 'n treabă, ridică virful piciorului, își gâdă pripit vicleanul ei cioc galbui. Atunci zăresc privirea-i iscoditoare, aruncată pe furis. Ștregărița, stă ca o smerită și trage cu coada ochiului! Știe că sînt ascuns după perdele și-o privește; face cu mine pe mironosița. Nici nu mă bagă 'n seamă, mă sfidează cu înfățișarea-i câmpenească.

Cum e vremea înăspriță degeră pe semne. Se strecoară printre ulițele cărmite, străbate grădini, printre trăsuri și lume vine și se pune des de dimineață pe hornul subțire, în patru muchii, ce fumează odată cu revărsatul zorilor.

Clucită, cu coada 'n gura urloiuului, stă așa vreme bună, în fumul incropit ce se prelinge 'n sus ca la un lat de

mână. Ghemuită, se 'ncălzește la firul albastru de puf destrămat ce abia se ridică 'n aer. Pe vremurile astea grozave de iarnă ce bine-i se simți la spate o fărîmă de căldură, să te poată fura visuri dulci de mierlă!

Ca bătrânii prin muzee ce au ungherul lor știut de calorifer, pe buza hornului are și ea un colțșor anume, unde se pune mai în toate diminețile. În colțul acela am cunoscut-o. Nu se mută din el decât silită; când se întemplă mici schimbări prin vîzduh, își lasă locul de preferință, colțul dinspre țeara nemțească.

De pildă, dacă-mi întoarce spatele, știu că Mistral, vîntul de mează-zi, a venit în Paris. De se așează în profil, află că Crivățul nostru a trecut peste zidurile cetății, a venit să-mi dea de urmă și să mă întrebe de sănătate.

La toate neajunsurile astea, mierla se schimbă din loc în loc fără să cătească. Are betelia de fum străvezii, incolore nu-i mai pasă de nimic. Dar' când cineva-i strică dîra de fum căldicel ce i-se respiră pe spate, atunci ea isprăvit socoteala!

De se pornesc vînturi pismașe, de vine vîntura până deasupra ei și-i împrășteie vița de fum cum ajunge la gura hornului și de se umflă vîntul mai mai s'o iee pe sus — atunci, sare ca arsă, se sfredește pe picioare repede ca o sfireală și svăpăiață, cu salturi repezite zorește, dă tiroale în jurul hornului, cu coada vulvoi aleargă să prindă o țîră de fum statornice.

Vîntul nu-i dă pas de loc. Jumătate silușă, jumătate mirată se uită pe horn în jos, ca-și-cum ar vrea să dovedească pe făptuitorul astei glume fără nici o noimă.

Dacă vede că șaga continește, eșită din răbdări, țipă, vîntură din aripi, amenință cu ciocul, își ascute ghiarele, sare ca un spirnel de deasupra hornului — cam ferită, când cu ochiul drept, când cu stîngul, lungeste gâtul, se căsnește se aleagă din fumărie pe posnaș, se-și verse focul pe el...

Mă gîndesc, că în clipa aceea de i-ar veni chef bucătarului de-o primblare și de-ar fi s'o iee pe horn în sus, teamă 'mi-e că n'ar mai ave pe urmă cu ce se-și vază virful nasului. Cum e scoasă din sările, i-ar scoate mierla ochii, fără milă, ca la un broscu.

Știu cănd vine Mistralul și Crivățul în Paris; așa și cu celelalte vînturi de pe aici. În sfîrșit, după-cum se așează mierla pe horn, cu mîerunte socoteli în minte, imi pot da seama din ce anume parte suflă vîntul. Mierla 'mi-e de un mare folos științific. Ea e cocoșul meu de vînt. «Mi-e ca o roză a vînturilor».

Vînturile sînt schimbăcioase, așa și prietenia ei. Atunci, nu se mai uită la mine în casă, cată într'altă parte, imi întoarce capul.

Fără multă părere de rău, mă schimbă bucuros pe un pic de căldură. Pricep îndestul sufletul ei și-i înteleg prea bine păsul. Purtarea ei nu mă jicnește nici cît un fir de păr. Preferința ei nu-i dovedă de fătărnice. Biata, i-s'a răcit cul-

cușul și vine să se încălzească pe la căminul altora. Ce prilej de mînie se fie în asta? Nu-mi iau de loc asupra-mi, o iert cu drag și admir iscodirea ei de aripată.

Micul ei păcat se-l judecăm cu bunăte. Naivitatea ei e copilărie de artist. Ea e o cântăreață. Ca ori-cărui cântăreț i-se cuvine îngăduința și părtinirea noastră. Cîntăreții-vizitatori, faptele lor sînt ușoare ca și șorul gîndurilor lor. Noi sîntem mai procopșiți, se cade să n'o asuprim.

Ca ori-ce artist, mierla-i o nechibzuită. Să se chivernisească din vreme nu s'a gîndit. Cel-ce au un colț de cer în suflet nu știu agonisi. Mierla-i o cheflie și-o risipitoare, artistul nu cunoaște pravilele strînsorei. Lipsa asta de judecată, pe picătura noastră de tină, trece drept grozavă vină. Așa o fi, poate. Reul însă e neprețuit de scump; e o moștenire din moși-strămoși, păstrată cu sfințenie. Așa vrea să știu, cine nu ține la datina neamului lui?

Sărăcia pentru noi e o înjosire și-o ocară; artiștilor le e nimb de glorie. Artiștii sînt lipsiți, a amirul nu știu. Ei par'că n'ar trăi pe lumea noastră, așa nu se gîndesc la ziua de mîne.

Mierla-i un artist, lozurile dela «Albina» n'o ispitesc. Artiștii trăind visează visul vieții. Să ne inspirăm de înalta pildă ce ne dă o sburătoare.

(Paris).

V. Cioflec.

LIRISM MODERN.

TOAMNĂ TÂRZIE.

O liniște adormitoare
Peste grădina s'a descins,
Și palizile zări de soare
Spre codri 'n norii albi s'au stîns.

Sub streșină 'n paiajenise
Un pâlce de frunze s'au oprit,
Ca niște fluturi blânzi de vară
Ce de-oboșală-au adormit.

Sînt ultimele semne triste
Unui apus întărziat,
Ce țin ca stolul stîns de vise
De sufletul înourat.

LA GEAM.

Prin adăncimi de-amurg s'aude
La geam un fremăt răcoit,
Ca voci de călători pierdute
Ce-a patriei drumuri au greșit.

Ca umbre de staffi se lasă
Spre codri-un pâlce de nori tîrzi,
Pe treptele verande scutur
Gutăii frunze ruginii.

Se perde o urmă de viață...
Și-abia prin largile tăceri,
Mai trec cocorii amintirii
Spre 'ndepărtări de primăveri...

(München). Traian Mihailu.

Inelul de credință nu poate fi executat. La aducerea acestui decis judecătoresc a dat ansă afacerii faimosului *Krivány*, la care executorul voind să facă execuție pentru acoperirea furăturilor din casa orfană, l'a executat și inelul de credință. La remonstrarea apărătorului judeful din Arad a enunțat, că inelul de credință nu poate fi executat, fiind obiect afară de circulație.

Nebună în biserică. În biserica gr.-or. română din Almas veduși lui Pavel Jurcaș a provocat Dumineca trecută mare panică între credincioșii adunați la sfânta slujbă. Încă mai de mult se iviseră la biata bătrână semne de nebunie, dar' se purta liniștită și nu suferă pe nimeni. Duminecă însă au apucat-o accese de furie tocmai în biserică și alergând la dverele altarului a început să strige și să blasteme pe preotul. Abia cu mare greu a putut fi dusă de acolo și așezată în scaunul ei, unde în curând apoi a adormit. S'au luat dispozițiuni, ca să fie internată în vre-un institut de alienați.

Pentru expediția italiană la polul nordic, care va fi condusă de prințul Abbruzzilor, regele Umberto a contribuit cu 800.000 de lire, ear' prințul de Neapol cu 50.000 de lire. Spesele expediției sunt contemplate în suma de patru milioane lire. Prințul de Aosta și nevastă-sa vor însoți pe prințul Abbruzzilor până în Norvegia.

De ale „ăngerilor.” Poeții vechi numiau pe „ăngerii” noștri altcum; unii dintre ei le dădeau epitetul de „cort auriu strălucitor” și se pare că în curând „ăngerii” vor corespunde mai mult acestui epitet, decât poezicului „ănger”, „ăngerăș” și... nu mai știu cum. Crema societății parisiene a introdus adică moda pelerii auriu. Arta de a văpaș peleră a făcut progrese așa de mari, căt coroana de per a parisienele elegante strălucește în veritabil foc de aur; dela suvițele crețe dela gât, până la undululul frunzei de pe frunte o strălucire și armonie de culori, încât... se aprind călcăiele sërmanilor — demoni. Inchipuiți-vă pe lângă aceasta faptul, că damele parisiene în timpul mai nou tind toate spre sveltie; nu li-se mai pare șic talia grăslie-durdulie, ci talia sveltă, uscățivă, ca la Englezoaice.

Etă ce e în stare să facă modă! Facă însă parisienele modă ori-cum, „ăngerii” noștri, cu bucle negre ca noaptea, cu ochii de carbuncul și cu talie molatecă grăslie, totuși sunt și rămân-vor mai frumoși decât toată lumea și țeara. De-ar fi barem și așa de buni, pe cât de frumoși sunt.

Cap de fer. Sâmbătă, tinărul Czil-lăth Zoltán din Budapesta a încercat sinucidere, slobozindu-și în cap trei gloanțe de revolver, dar' toate trei au căzut jos turtite. Căpățina tinărului era cu mult mai tare decât se fi putut pătrunde prin ea gloanțele. Sinucigașul s'a ales numai cu niște juliri pe frunte.

Un milion pentru săraci. Văduva baronului Hirsch a făcut o fundație de un milion florini cu destinațiunea, ca din interesele acestei fundații să se dea împrumuturi săracilor din Ungaria, după cari potenți nu vor avea să plătească interese și pot să le depuneze în rate ori-cât de mici. Suma împrumutului nu poate fi mai mică decât 50 fl. și nici mai mare decât 300 fl. Împrumutul se dă pe lângă cavență și poate să ceară ori-care sărac, fără deosebire de confesiune și naționalitate.

Insemnări din bătrâni.

Pe un exemplar din „Învățăturile de multe științe”, Sibiu 1811.

„Am găsit la o carte scrisă cu mână zicând că la lët 1802 Octomvrie 14 s'au cutremurat pământul foarte tare căt multe sfinte mănăstiri s'au dărâmat până în pământ și case boeresti cu totu s'au sfărâmat și pre alocur rău au crăpat pământul și au eșit apă neagră ca păcura și înpuțată căt să spărieze lumă că copaci da cu vârfurile în pământ, că foarte dorim pentru lëtul acesta ca să știu în ce vreme au fost acé minune și găsindu-l acum îl însemnal la această carte a mé cu mână de țărănă eu robul lui Dumnezeu Ioan... Logf. când eram dască la Co...ca mică: la lët 1820 Iunie 2.”

„La lët 1821 Mart. au venit Ipsilant cu (...) din Moldova în țara românească și medelnicer Tudor dupestu Olt în București și venind Chihaila belu cu Turci în București au fugit toți și nici o bătae n'au făcut dar' mare răutate și jefuire i-au făcut în cât pe mulți i-au tăiat pre bună dreptate.” O. Lugoșanu.

Aforisme politice.

Toată încrederea în constituțiuni se întemeiază pe siguranța ce o dau, nu că deținătorii puterii n'ar vrea să abuzeze de ea, ci că nu pot abusa de ea.

Mill.

Adunarea generală a „Albinei” s'a ținut azi la 11 ore. Raportul a fost primit întru toate. Membri în direcțiune au fost realesi dl G. Pop de Băsești și Iosif St. Șulufiu.

Concurs. Sânt escrise următoarele concurse pentru parohii:

În dieceea Aradului:
Lipova, parohie de cl. II., emolumentele dau un venit anual de 700 fl. Recurenții cu clasificăție de cl. I. vor avé preferință. Petițiile se subștern oficiului prot. în Lipova.

De Gurbesți, cu filiala Goila, parohie de cl. III. cu venit anual de 400 fl. Cerețile se se adreseze protop. Elie Moga în Răbăgani.

Hotar, cu filiele Peatra și Tilechiu, tractul Peste, parohie de cl. III. cu o dotație anuală de 372 fl. Cerețile se trimt dlui prot. Teodor Filip, în Lugășul-sup. (posta Eled).

În dieceea Caransebeșului:
Cornereva, prot. Mehadi, parohie de cl. III. cu emolumentele: 200 fl. salar, o sesiune de 34 jug., cuartir, pausal de lemne 16 fl. și stolare. Cerețile se adresează ofi. prot. în Orșova. **Straja,** post de capelan temporal, cu dotațiune 1/3 parte din venitele parohiale. A se adresa oficiului prot. al Vârșetului. Terminul la toate este 30 zile.

„Erger, Berger, Schosberger...” — 50 fl. Preotul evangelic Kovács din Rákospalota, pentru-că la o alegere de deputat distal a fluierat cântecul „Erger, Berger, Schosberger”, oprit în Ungaria, a fost pedepsit cu 50 fl. E adecă oprit de hatirul Evreilor, căci se zice în el că cadenta „minden zsidó gazember”. Preotul Kovács însă nici nu a cântat textul cântecului, ci l'a fluierat numai melodia, și totuși a fost pedepsit. — Pe Maghiari când cântă „Hunczut a német”, „Büdös boeskor” și alte cântări de batjocură la adresa naționalităților, nu-i pedepsește nimeni, ba li-se ascrie chiar de merit patriotic, ear' când la adresa fraților în — liberalism ai lor se scapă cineva și numai se fluiera melodia cutărui cântec nu tocmai de laudă, nemesa îl ajunge numai decât.

Știri mărute. În *Szarvas* comerciantul Wolf a cumpărat dela oraș arena teatrului vechi, din care va face cotărci din cucuruz.

În cercul notarial românesc *Rebrișoara* este a se întregi postul de notar. Terminul concursului e 20 Aprilie st. n.

Pe stăpele *Saharei* e potop, lucru ne mai pomenit. Anume la poalele muntelui Atlas de vre-o câteva zile curge o ploaie torențială împreună cu viscole grozave.

În Săcădate economul Ioan Bucur a făcut o fundațiune de 100 fl. pentru biserica și preotul gr.-cat. din Nucet.

MAI NOU.

Ugron deputat!

Ugron Gábor, a fost ales ieri cu unanimitate deputat al cercului Șimleu.

Mandatul lui Bántffy, fostul prim-ministru, l'a luat Sécuiul kossuthist.

DIN ROMÂNIA.

Broșura băntffyistă a căzut în atmosfera politică a României, și de altfel destul de încălcată, ca un trăsnet. Agitația spiritelor e colosală. Pe ieri era convocată o întrunire publică la „Dacia”.

Din Viena.

Prim-ministru Széll și ministrul Fejérváry au sosit azi în Viena. Ministrul à latere Széchenyi a fost primit în audiență privată de Maiestatea Sa.

POSTA REDACȚIUNEI.

Lui Sanel. Din versurile ce-ai trimis
Cu grije unele-am ales,
Și după vorba ce n'ai spus
La locul cuvenit le-am pus:
Unora le vom face loc,
Altora le vom face foc.

Casius. Se va publica.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Ne simțim în cea mai plăcută poziție a aduce și pe această cale cea mai sinceră mulțumire institutului de credit și economii „Bistrițiană”, pentru suma de 150 fl. v. a., adecă: o sută-cincizeci de florini v. a., ce s'a îndurat a vota în favorul „Reuniunii române de cântări din Bistrița”.

Bistrița, la 20 Martie 1899.

Alex. Szilasi, presid. Iulius Chitta, secretar.

Teodor A. Bogdan, cassarul reun.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

Revista „Tinerimea Română”, publicațiune a societății științifice-literare cu același nume, ce apare în București sub direcțiunea dl Grig. G. Tocilescu, a eșit earăși cu un material bogat și interesant. Etăa sumarul:

G. G. Tocilescu: Monumente epigrafice și sculpturale ale Muzeului național de anticități din București. E un articol de peste 80 pag. cu 18 ilustrațiuni; adevărat articol monumental!

V. A. Urechii: Biserica sub Grigorie D. Ghica 1822—1828, articol documentat.

M. Soutzo: Un articol francez despre monetele romane, sub Nero.

O. Lugoșanu: Însemnări din bătrâni. — Sânt mici notițe scoase de pe scoarțele și filele cărților bătrâne. Notițele istorice culturale sânt întrecute de naivitatea „cronicarilor” și dulceața limbii vechi a străbunilor. Sântem ispițiți a reproduce unele din aceste însemnări. (Vezi la „Foiță”). Urmează articoli.

V. I. Apostolescu: Puțină zachelină; din societate.

„Gazeta Săteanului”, revistă ilustrată enciclopedică. Apare în București la 5 și 20 a fiecărei luni. Abonamentul 10 lei pe an. Anul al XVI-lea, nr. 3 (314) din 5 Martie v. 1899 are următorul cuprins: Pământul rodește cât voim noi, de „Domnul și doamna Dimitrie A. Sturdza, de „Gazeta Săteanului”. — În vreme de răboiu, de Caragiale. — Din plăcerile științei. Lumea fizică și lumea însușită, de Marcel Brandza. — Adam și Eva, de Rogoz. — Originea pământului, de Lascăr Veniamin. — Sentimentul de a face bine, de S. Neculcea. — Schife, de A. Vlahuță. — O demascare, de Compilator. — Cronica agricolă, de D. — Păcura și lignitul întrebuințate ca combustibil, de G. M. S. — Microbi din pământ, de Dr. N. Manolescu. — Schife din Tîrgoviște (urmare), de Smara. — Ghica-Vodă Domnul Moldovei (piesă teatrală) [urmare]. — Derailarea dela Birnova, de Ed. Ghica.

Ilustrațiuni: Formarea inelului în regiunea equatorială a soarelui. — Membrii Academiei franceze. — Mecanismul experienței ghicirei. — O reprezentație a ghicitoarei. — Derailarea dela Birnova. — Partea glumeață: Circulați, domnilor!

Două planșe în mai multe culori: Domnul Dimitrie A. Sturdza, președintele consiliului de ministri. — Doamna Zoe D. A. Sturdza.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” de

Dr. Corneliu Diaconovich, prim-secret. Asociațiunii.

A apărut fasc. XIII. al acestei mari publicațiuni, cuprinzând articolele Docan-Eneri, la oaltă peste o mie. Și de astă-dată putem remarcă o lungă serie de articole de deosebit interes românesc. Amintim între altele biografiile: Doda, Donici, Doră d'Istria, Dorobant, Dosofteiu, Drăgescu, Drăghiceanu, Drăghiescu, Drăgici, Droghi, Duca, Dudescu, Dulfu, Dumba, Dumbrava, Dunca, Eliade (Evolecan), Elisabeta reg. (T. Maiorescu); apoi art. istorice: Dorobanți, Dozza (Trăilă), Dragoș (D. Onciul), Egiptul archeol. (Antonescu T.), musica egipt. (T. Cerne); deasemenea găsim un bogat material de geografie: Dolj, Dorna, Dorohoiu, Drăgășani, Dragomirești, Dumărea (Iannescu). În fine mai amintim următoarele articole mai mari și mai interesante: Doina (Băseanu), Drama (Densușan), Domeniul Coroanei (Robin), Durerea și Embrion (Vaschide), Educațiune (Velovan). Electricitate (Galucci), Emancipațiune (Floru), etc. Atât apariția regulată a fasciculelor, cât și îngrădirea cu care este condusă această mare lucrare, ne îndreptățește la speranța, că prima „Enciclopedie Română” va fi terminată de curând în condițiuni pe deplin mulțumitoare.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depoziț general pentru România: E. Storek, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare: pentru un tom broșurat fl. 10.—, compactat fl. 11.60 (în România lei 25.—, resp. 28.50).

„Naționalitatea.” Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantă studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri limbajul frumos în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atăția numeri de ziari, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Această a implinit-o „Tipografia” cănn a rețipărit articoli din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu fl. 1.—
Tărănuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Molinaru „—50
Hora înfrățirii pentru piano de P. G. Nițescu „—75
La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu „—50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann „—50
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann „—50
Turda. Marș patriotic de Paulmann „—25
Hora reginei. De Sig. Paulmann „—25
Sărba pășurilor. De Sig. Paulmann „—25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann „—25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo „—1—
Sărba oficiilor. De C. Dimitrescu „—50
La file du Marin Vals de Ivanovici „—1—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps „—75
Liniște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide „—1—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „—75
Siagurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo „—75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi „—25
Institutele-Unité. Vals pentru piano de Carol Decker „—1—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu „—50—
Sărba mirilor. De Const. Dimitrescu „—50—
Iubileul. Marș de Gh. Fontino „—75—
Suvorile. Hora de Gh. Fontino „—50—
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu „—50
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu „—75
Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel „—50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz Gavotte de la Princesse „Marie” de Michel Margaritescu „—75
Ai plans și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu „—50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu „—50
Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu „—50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu „—75
L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu „—40
De Brăila à Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu „—50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan „—50—
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ia D. Bulan „—50
I. Villacrose. De ce m'ai zis odinioară, romanță „—75
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amitié, vals „—1—
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu Doina codrului „—75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sərbă pentru piano „—50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano „—1—
G. Vasiliu. Freacățul Zăvoiuului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano „—50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa m'ie scris, romanță pentru voce și piano „—50—
E. Dornier. Soirées de Bucarest, vals A. Cirillo, Emili, polca mazuca pentru piano „—50
D. D. Voreas, Mignon, polca mazuca „—50
I. Dicker. Punct și virgulă, polca pentru piano „—50
Polizo-Micuneghi. Douce-Nuance, vals „—40
G. Ciurea. Ferdinand-Marș „—50

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Trilby”, sensaționalul roman de George du Maurier, tradus de curând în românește de „Afin dela Tuscia” se află de vânzare și la librăria noastră. E un volum de 336 pagini, tipărit frumos pe hârtie fină, și elegant adjustat; foarte potrivit cadou de ocazie. Costă numai un florin (2 coroane).

„Libertatea”. Dl T. V. Păcățian a îmbogățit de nou literatura română cu o carte de mare valoare. Celebra scriere a lui John Stuart Mill, despre „Libertate”, publicată în coloanele foii noastre, a apărut acum și în broșură separată. Ne place a crede, că cei-ce au cetit în mici fragmente această admirabilă creațiune a unei minți adânc cugetătoare, se vor grăbi să-și procure cartea, pentru a pute ceti de nou ori-când mărețele idei ale lui Stuart Mill, acum în întregul lor. Exteriorul cărței e foarte plăcut; tiparul frumos și curat, ceea-ce face onoare „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu. Cartea, compusă din 248 + XVI. pagină 8° se vinde cu 1 fl. v. a. exemplarul (pentru România 3 lei) și se poate comanda dela „Librăria Tipografiei, societate pe acțiuni în Sibiu”, — strada Poplăcei 15.

Sosiți în Sibiu.

În 27 Martie n. 1899.

Hotel „Impăratul Romanilor”: Dr. Buday, concipient ministerial din Budapesta; Schobel cu familia, privatier din Reghinul-săsesc; Starcevic, vicecolonel din Bistrița; Dr. Hoszu cu soția, avocat din Blaj; Dan, protopop din Făgăraș; Sander, lăcătuș din Sebeșul-săsesc; Maria Schlaf, privată din Viena; Reteazar din Viena, Grubici, Horváth, din Budapesta, Gmeiner din Brașov, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Nolecan, locotenent din Wittingau; Henteș cu soția, notar din Szamos-telke; Karny, comerciant din Budapesta.

Hotel „Mellzer”: Droș, protopop din Mer-curea; Medrea, locotenent din Orăștie; Albani cu soția, proprietari; Teodorovici, voiajor din Greblești; Conțes, preot din Câmpeni.

Cursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Martie n. 1899

Săminte	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățenească nouă	75	10 10	10 15	76	10 15	10 20
Grân de Tisa	75	10 10	10 15	76	10 20	10 25
Grân de Pesta	75	10 05	10 15	76	10 15	10 20
Grân de Alba-Reg.	75	10 10	10 15	76	10 15	10 20
„Bacica	75	10 20	10 25	76	10 30	10 35
Grân ung. de Nord	75	—	—	76	—	—
Săminte vechi ori nouă						
Socăz	prima	70—72	8.	8.00		
Orz	de nutreț	60—62	6.1	6.4		
„	de vinar	2—64	6.70	7.50		
„	de bere	84—86	7.70	8.50		
Ovăz		39—41	5.80	6.10		
Cucuruz (porumb)	bănat	—	5.55	5.60		
„	de alt soi	—	5.50	5.55		
Meiu		—	11 50	12 40		
Hrișcă		—	4.25	4.40		
Grâu	Mart-Apr.	9.74	9.7			
Cucuruz	Sept-Oct.	4.67	8.65			
Ovăz	Mai-Iun.	5.63	4.6			
„	Iulie-Aug.	5.80	5.81			
„	Mart-Apr.	—	—			
„	Oct.	—	—			
Produse diverse						
Socăz de trif.	Lucernă ungurească					
„	roșie					
Oleu de rap.	rafinat					
Uns. de porc.	dela Pesta	55.	56.			
„	dela țeară					
Slănină	svântată					
„	afumată	64.	65.			
Sân						
Prune						
Lăcțat	slavon, nou					
„	bănățenească					
„	brută					
„	galbînă străcurată					
Coară	de Rosenau					

Cursul pietii din Sibiu.

Din 27 Martie n. 1899.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.46	vând	9.50
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)		19.—		19.10
Ruble rusești 100 a		126.75		127.85
Galbeni		9.61		9.65
Napoleon-d'ori		9.50		9.55
100 Marcs germane		58.57		59
Livre sterling		11 92		12 02

Bursa de Budapesta.

Din 25 Martie n. 1899.

Renta de aur ung. 4 1/2%	—
„ „ „ 4%	—
„ „ „ val. cor. 6%	100.25
Imprumutul câștigat ung.	121.50
Amerizarea datoriei câștigat de Ont ung. (I-a emisiune)	122.50
Amerizarea datoriei câștigat de Ont ung. (II-a emisiune)	102.—
Bonari rurale ung.	98.—
„ „	

Expedare de postavuri numai pentru privați.

un cupon (bucată)	fl. 2.80	din lână bună		
lungă de 3.10 metri	" 3.10	" "		
pentru un complet	" 4.80	" "		
rind de haine bărbă-	" 6—	" "		
tești, costă numai	" 7.75	" "		
	" 9—	" "		
	" 10.50	" "		
	" 12.40	" "		
	" 13.95	" "		

lână
curată
de
oaie.

Depositol fabricii
de postav

Kiesel-Amhof în Brünn.

Mostre gratis și franco. — Liferare oonform mostrelor.

P. t. publicul cumpărător se nu uite, că numai prin comande directe va cum-
păra cu prețul adevărat!

Spre lămurire și ca dovadă servească exemplul următor: Adolf Kraus, comerciant
de postavuri în Budapesta dă croitorului, când acesta comandă pe baza cărții lui de
mustre, următoarele cadouri:

La comande în sumă până la fl. 10 — o păreche de pantaloni cu 50 cr.
" " " " " 20 — un rind de haine cu 1 fl.
" " " " " 60 — un rind de haine gratuit.

Afară de aceste croitorii mai primește ca rabat 3 fl. per metru și 20%.

Aceste cadouri întotdeauna le solveste pe neștiute clientul, care cumpără stofă prin
croitor pe baza cărții de mostre dela Adolf Kraus. [70] 7—24

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a *Ardealului*, și cu deosebire *Munții-
Apuseni*, patria lui *Horia* și *Iancu*, să citească scrierile lui *Silvestru Moldovan* anume:

Țeara-Noastră,

*descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi
Zarandul și Munții-Apuseni,*

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și
cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem
despre Transilvania în limba română.

„*Liga română*”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din
mai multe puncte de vedere. Dl. *Silvestru Moldovan* a răspuns deci prin această publicație unei
trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea
amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru isto-
ric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe
200 ani din urmă”, se poate procura de acum
cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4— numai cu fl. 2—, leg. fl. 2.80

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11— numai cu fl. 6.50 — peste
florini și cincizeci gr. v. a., leg. fl. 8.50.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

A apărut la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”.

Prețul 85 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit
în literatura stupăritului. Broșura este scrisă
pe un frunț învățător, stupar priceput. Ea
tracesează pe scurt tot de ce are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii
pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășniul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste fran-
coasă de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne
Björnson. (1896). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasilor lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1899). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sărcuțelul. Comedia de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
31. Nuscin-împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spioce de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Dol copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Povestea bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pcurarul. Poveste de Nicolae Trim-
bițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.